

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 8Csp/323/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8417207103
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Šteffel
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8417207103.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom JUDr. Jurajom Šteffelom v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, proti žalovanému: G. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. Č.. XX, XXX XX G., za účasti osobitného subjektu: Občianske združenie Združenie na ochranu finančného spotrebiteľa OFS, so sídlom Petzwalova 12, Nitra, IČO: 42 205 735, právne zastúpeného: JUDr. Roman Jurík, advokát so sídlom M. Flengera 4, Nové Zámky, o zaplatenie 976,73 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žaloba sa zamietá.
- II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.
- III. Osobitný subjekt má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou z 30.11.2017 sa žalobca na žalovanom domáhal zaplatenia istiny vo výške uvedenej v záhlaví tohto rozhodnutia s príslušenstvom a náhrady trov konania.
2. Na 16.07.2020 o 10.00 hod súd vytýčil vo veci pojednávanie. Žalobca bol naň riadne a včas predvolaný. Na pojednávanie sa neustanovil. Podaním zo 14.07.2020 súhlasil, aby sa pojednávanie uskutočnilo v jeho neprítomnosti.
3. Osobitný subjekt, ktorý v konaní vystupuje na strane žalovaného sa na pojednávanie ustanovil, navrhol rozsudkom pre zmeškanie žalobcu podľa ust. § 278 C. s. p. žalobu zamietnuť.
4. Žalobca bol poučený o následkoch nedostavenia sa na pojednávanie vrátane možnosti súdu rozhodnúť o žalobe rozsudkom pre zmeškanie.
5. Žalobca v podaní zo 14.07.2020 neuviedol žiaden dôvod neúčasti na pojednávaní. Preto nebolo možné akceptovať jeho neprítomnosť. Súd tak v danom prípade musel konštatovať, že žalobca neúčastí pre vážne okolnosti neospravedlnil. V tejto súvislosti súd odkazujúc na ustálenú rozhodovaciu prax súdov vyššej inštancie poznamenáva, že nie je jeho povinnosťou akceptovať každé ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní, a preto ak sa riadne predvolaná strana neustanoví na úkon súdu, hoci neúčastí ospravedlnila, avšak súd neuznal dôvod neúčasti za dôležitý, vec sa prejedná v neprítomnosti takéhoto účastníka.
6. Z dôvodu opatrnosti súd na tomto mieste zdôrazňuje, že v danom prípade žalobca v oznámení adresovanom súdu iba oznámil, že sa na pojednávanie neustanoví bez toho, aby zároveň požiadal

o odročenie pojednávania. V nadväznosti na to nebolo povinnosťou súdu postupovať podľa ust. §183 ods. 4 C. s. p., keďže jeho aplikácia sa vyžaduje iba v prípadoch, ak strana sporu požiada o odročenie pojednávania a súd zistí, že ňou uvedený dôvod na takýto procesný postup nie je dôležitý. Je preto potrebné dôsledne rozlišovať medzi skúmaním naplnenia podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa § 278 písm. a) a b) C. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> s. p. a skúmaním dôvodnosti procesného návrhu strany sporu na odročenie pojednávania podľa § 183 C. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> s. p., pričom žiadna analógia legis § 183 ods. 4 C <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> s. p. vo vzťahu k § 278 písm. b) C. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> s. p. do úvahy neprichádza (pozri obd. Uznesenie Krajského súdu Žilina z 28.02.2019 spis. zn. 7Co 17/2019).

7. Pojednávanie je inštitútom procesného práva, ktorý slúži na vymedzenie predmetu konania. Inými slovami, aby súd v súčinnosti so stranami vyjasnil o čom má konať, ktoré skutočnosti považuje za sporné a ktoré za nesporné a v neposlednom rade k tomu, aby strany sporu viedol k zmierlivému vyriešeniu sporu, čo je jeho základnou povinnosťou podľa Článku 7 Základných princípov C. s. p.

8. Vo všeobecnej rovine súd považuje za potrebné zdôrazniť, že rozsudok pre zmeškanie predstavuje osobitný druh súdneho rozhodnutia ako následok procesnej pasivity žalobcu v civilnom sporovom konaní. Procesná pasivita žalobcu sa prejavuje tým, že si neplní povinnosti strany konania tak, aby konanie mohlo byť rýchlo a efektívne skončené. Pripomína sa zásada, že práva patria bdelym, ktorá zdôrazňuje aj vlastné pričinenie sa na ochranu svojich práv a vyžaduje, aby aj strana v konaní sledovala svoje subjektívne práva a robila také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ich ohrozeniu a poškodzovaniu. Predpokladá sa pritom, že strana musí využiť prostriedky, ktoré jej poskytuje zákon a následne vykonať prípadné potrebné opatrenia, aby nedošlo k porušeniu jej práv. Bola to pritom práve nečinnosť žalobcu, ktorý sa bez riadneho, hoci včasného uvedenia dôvodu neustanovil na pojednávanie nariadené vo veci súdom prvej inštancie, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a bol v predvolaní výslovne poučený o možnom následku nedostavenia sa, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Ak potom za danej situácie osobitný subjekt prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní navrhol rozhodnúť vo veci rozsudkom pre zmeškanie, bolo povinnosťou súdu rozhodnúť podľa ust. §278 C. s. p. (pozri Stručný komentár, Civilný sporový poriadok - Jaroslav Krajčo, Eurounion, 2018, str. 353, Uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 3Co 39/2018 z 28.03.2019, Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 233/2019 zo 04.06.2019) tak, že žalobu zamietol. Žalobca totiž nerespektoval povinnosti uložené súdom prvej inštancie podľa Článku 10 Základných princípov civilného sporového konania a tomu zodpovedala forma a výsledok konania. (pozri obd. Uznesenie Krajského súdu Žilina z 28.02.2019 spis. zn. 7Co 17/2019).

9. Na tomto mieste sa dopĺňa, že skutočnosť, že žalobca bol v doterajšom priebehu konania aktívny, nie je pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie na pojednávaní podľa ust. §278 Civilného sporového poriadku rozhodujúca (obdobne pozri rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Obdo 87/2018 z 22.11.2018, obdobne Uznesenie Krajského súdu Žilina sp. zn. 14Cob 152/2019 z 05.12.2019).

10. Je zrejmé, že sa žalobca na pojednávanie neustanovil z dôvodu nenavyšovania jeho nákladov. V tejto súvislosti súd odkazuje na právny názor vyslovený v Uznesení Krajského súdu v Nitre č. k.: 9Co/388/2017-97 z 26.4.2018 a v Uzneseniach Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co 136/2019 - 105 z 21.05.2020, sp. zn. 16Co 23/2019 - 80 z 27.02.2020, sp. zn. 3Cob 66/2019 - 178 z 12.05.2020 i sp. zn. 4Cob 45/2019 - 126 z 21.05.2020, podľa ktorých hospodárnosť konania nemožno považovať za vážnu okolnosť, pre ktorú by sa žalobca objektívne nemohol ustanoviť na pojednávanie.

11. Nie je totiž ospravedlniteľným dôvodom neúčasti na pojednávaní presvedčenie sporovej strany (jej zástupcu), že v pojednávanom spore by jej účasť viedla k nehospodárnosti konania, (obd. Rozsudok NS ČR z 31.05.2012, spis. zn. 29 Cdo 1940/2011). Uvedené platí o to viac, keď žalobca (jeho zástupca) presvedčivo nezdôvodnil, v čom konkrétne by mala spočívať nehospodárnosť konania v prípade jeho účasti na pojednávaní.

12. Žalobca v podaní zo 14.07.2020 v oznámení neúčasti na pojednávaní nezdôvodnil žiadnou vážnou okolnosťou. Preto nebolo možné akceptovať jeho neprítomnosť. Súd tak v danom prípade musel konštatovať, že neúčasť z vážnych dôvodov neospravedlnil. V tejto súvislosti sa, odkazujúc na ustálenú

rozhodovaciú prax súdov vyššej inštancie poznamenáva, že nie je jeho povinnosťou akceptovať každé ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní.

13. Za vážnu okolnosť objektívne brániacu účasti žalobcu na pojednávaní nemožno považovať ani dôvod spočívajúci v pracovnej zaneprázdnenosti sporovej strany (pozri Uznesenie Krajského súdu v Prešove z 21.01.2019 č. k. 7Co 180/2018 - 92).

14. Nad rámec odôvodnenia rozsudku pre zmeškanie žalobcu súd uvádza nasledovné.

15. Žalobca v žalobe tvrdil, že 17.01.2014 bola medzi jeho právnym predchodcom - Poštovou bankou, a. s. a žalovaným uzavretá zmluva o úvere č. 1421215077, jej predmetom boli peňažné prostriedky vo výške 1.000 eur.

16. Aktívnu vecnú legitímáciu žalobca odvodil od výzvy jeho právneho predchodcu na úhradu dlžnej sumy z 29.12.2014 a od zmluvy o postúpení pohľadávok z 13.06.2017.

17. V ďalšom predložil neúplné skutkové tvrdenie, podľa ktorého žalovaný splatil svoj dlh iba čiastočne. V ostatnom len odkázal na listinný dôkaz označený ako „Zaplatené splátky“ istiny „Aktuálny stav úveru“, pričom druhá spomínaná listina je vyhotovená z bankového informačného systému žalobcu.

18. Formulárová žaloba tak neobsahuje ani základnú náležitosť podľa ust. §132 ods. 1 C. s. p. spočívajúcu v pravdivom a úplnom opísaní rozhodujúcich skutočností. Na tomto mieste je dôležité upozorniť, že túto náležitosť nemožno nahradiť odkazom na označený dôkaz (pozri ust. §132 ods. 2 C. s. p.) tak ako to v žalobe urobil žalobca.

19. Z obsahu žaloby tak ani nie je zrejmé, v akej výške žalovaný dlh plnil a nie je zrejmá ani aktuálna výška jeho dlhu.

20. Žalobca v ďalšom uviedol, že podľa Obchodných podmienok pre úver, ak je klient v omeškaní s platením čo i len jednej splátky, veriteľovi vzniká nárok požadovať predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva. Pred zosplatením úveru bol zo strany právneho predchodcu žalobcu uplatnený postup podľa §53 ods. 9 OZ a žalovanému bolo zaslané upozornenie pred zosplatením úveru. Žaloba v tejto súvislosti neobsahuje pravdivé a úplné skutkové tvrdenie, podľa ktorého bol žalovaný upozornený pred zosplatením úveru. Z tvrdení žalobcu vo formulárovej žalobe nie je vôbec zrejmé kedy sa tak stalo a či toto upozornenie bolo žalovanému doručené aspoň do jeho sféry vplyvu. Opäť aj v tomto prípade žalobca len odkázal na listinný dôkaz označený ako „Upozornenie s podacím hárkom“

21. Žalobca predložil v žalobe i skutkové tvrdenie, podľa ktorého žalovaný úhradu pohľadávky nevykonal do 15 kalendárnych dní od doručenia upozornenia banky, a preto právny predchodca žalobcu - Poštová banka, a. s. pristúpil k zosplateniu úveru listom označeným ako „Výzva na úhradu dlžnej sumy“. Aj toto skutkové tvrdenie nespĺňa požiadavky podľa ust. §132 C. s. p., keďže k samotnému zosplateniu k 29.12.2014 (táto okolnosť je súdu zrejmá len z odkazu na uvedený listinný dôkaz) žalobca neuviedol žiadne ďalšie skutkové tvrdenie o tom, kedy sa tak stalo a či Výzvu jeho právny predchodca vôbec doručoval do sféry vplyvu žalovaného. Z uvedených dôvodov tak súd uzavrel, že žalobca nepreukázal, žeby jeho právny predchodca postupoval pri zosplatení úveru v súlade s ust. §565 v spojení s ust. §53 ods. 9 OZ.

22. Žalobca (ani pôvodný, ani aktuálny) nepredložil v konaní dôkaz o doručení oznámenia o postúpení pohľadávky veriteľom ani dôkaz preukázania postúpenia pohľadávky postupníkom (aktuálnym žalobcom). Obaja žalobcovia (pôvodný ani aktuálny) v priebehu konania pred súdom prvej inštancie nepreukázali žeby žalovanému doručili do jeho sféry vplyvu oznámenie o postúpení pohľadávky, prípadne preukázanie postúpenia pohľadávky.

23. Žalobca predložil v konaní pred súdom také skutkové tvrdenia, na podklade ktorých nie je možné konštatovať existenciu uplatneného nároku voči žalovanému. V dôsledku uvedeného súd dospel k záveru, že žalobca v právnom postavení postupníka pohľadávky voči žalovanému z vyššie uvedenej zmluvy o úvere nie je aktívne vecne legitimovaný. V tejto súvislosti by bolo potrebné prisvedčiť právnemu názoru osobitného subjektu, podľa ktorého ak by chcel žalobca žalovať to na čo by inak nárok

mal, musel by zmeniť žalobu. Zmena žaloby sa však v spotrebiteľskom spore akým je tento nepripúšťa keďže žalovaným je spotrebiteľ (pozri ust. §294 C. s. p.).

24. Podľa ust. §149 C. s. p. prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

25. Podľa ust. §150 ods. 1 C. s. p. strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Žalobca v žalobe nesplnil základnú povinnosť pravdivo a úplne uviesť podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu tak ako mu to ukladá ust. §150 ods. 1 C. s. p.

26. Subjektívne dôkazné bremeno určuje, ktorá procesná strana si má aktívne počínať pri preukázaní určitej skutočnosti (znaku skutkovej podstaty normy práva), t. j. kto má navrhnúť dôkaz na jej preukázanie. Preto je toto bremeno označované i ako bremeno vedenia dôkazu.

27. Rozdelenie bremena vedenia dôkazu medzi sporové strany zásadne vyplýva z pravidiel delenia objektívneho dôkazného bremena (pozri Štajgr, F. Dôkazné bremeno v civilnom súdnom spore. Praha: Knihovna sborníku věd právních a státních, 1931, s. 89). Je totiž zřejmé, že navrhovať dôkazy má ten, kto je ohrozený stratou sporu v prípade, že rozhodujúca skutočnosť nebude preukázaná.

28. Subjektívne bremeno tvrdenia vyjadruje, aké skutkové tvrdenie musí jedna alebo druhá sporová strana uviesť, aby v spore uspela.

29. Ktorá strana má určité skutočnosti tvrdiť, aby odvrátila nepriaznivý následok, vyplýva z objektívneho dôkazného bremena: subjektívne bremeno tvrdenia nesie strana, ktorá je zaťažená objektívnym dôkazným bremenom.

30. Aké konkrétne skutkové prednesy má jedna alebo druhá strana urobiť, vyplýva z pravidiel o delení objektívneho dôkazného bremena.

31. Určité skutočnosti nie sú pre tú ktorú stranu priaznivé len preto, že ich strana tvrdí, ale preto, že s nimi spája priaznivý následok norma práva. Z toho je nepochybné, že rozdelenie dôkazného bremena nie je určené tvrdením strán, ale naopak z toho, ako je medzi strany rozdelené objektívne dôkazné bremeno, možno zároveň identifikovať, aký skutkový prednes má strana sporu urobiť.

32. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je žalobca povinný v priebehu konania tvrdiť skutočnosti zodpovedajúce všetkým znakom skutkovej podstaty normy práva zakladajúcej ním uplatnené právo (pozri napr. NS ČR 22Cdo 3108/2010, 21Cdo 2682/2013, 21Cdo 3989/2011, obdobne II. ÚS ČR 385/2015). Ak tak neurobí, súd musí žalobu bez ďalšieho zamietnuť.

33. Podľa § 278 C. s. p. na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalovaného rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobu zamietne, ak
a) sa žalobca nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalobca poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a
b) žalobca neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

34. Vzhľadom na vyššie uvedené súd v prejednávanej veci uzavrel, že žalobca neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil vážnymi okolnosťami, a že boli splnené podmienky pre vynesenie rozsudku pre zmeškanie žalobcu tak, ako to predpokladá ust. § 278 C. s. p.

35. Podľa § 279 C. s. p. odôvodnenie rozsudku pre zmeškanie žalobcu obsahuje len stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre zmeškanie.

36. Pretože boli splnené zákonné predpoklady, súd podľa ustanovenia § 278 C. s. p. rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalobcu, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol.

37. Podľa § 255 C. s. p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa citovaného ustanovenia, aplikujúc zásadu úspechu v konaní. Keďže žaloba bola zamietnutá, žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný, a preto mu bol voči žalobcovi priznaný nárok na náhradu trov v rozsahu 100 %. Rovnaký úspech možno konštatovať i na strane osobitného subjektu, ktorý v konaní vystupoval na strane žalovaného, a preto mu bol priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %

39. Podľa § 262 ods. 1 C. s. p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. Podľa § 262 ods. 2 C. s. p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prípustné odvolanie výlučne z dôvodu, že neboli splnené podmienky na jeho vydanie. /§ 356 písm. b) CSP/

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 373 ods. 4 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 281 ods. 1 CSP ak žalobca z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalobcu tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie.

Podľa § 281 ods. 2 CSP návrh podľa odseku 1 môže žalobca podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalobcu v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.